

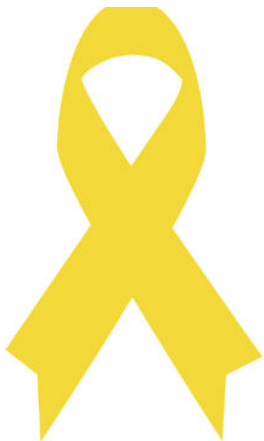

EDITORIAL

El Centre d'Estudis Martorellencs és una entitat científica i cultural, sense ànim de lucre, que té la seva raó de ser en la recerca i la difusió del patrimoni històric i cultural en un sentit ampli, amb la finalitat última de contribuir al desenvolupament cultural. Per fer que això sigui possible, entenem que el manteniment del sentit crític és no ja un element necessari, sinó imprescindible.

El progrés de la recerca solament és possible des d'aquest enfocament. Allò que de forma aparentment innocent recullen els contes i que expliquem a les criatures quan diem "*que tot això és mentida, es ben veritat*". Aquesta paradoxa, expressada en llenguatge col·loquial, salvant les distàncies té la seva traducció en l'àmbit científic en el teorema de Kurt Gödel. No entrarem ara aquí en el detall de la seva formulació. El que ens interessa és remarcar el seu impacte en el progrés científic. Un progrés que solament és possible si es manté viva la convicció que sempre pot haver-hi una altra resposta possible. Segurament cap demostrable com a certa al 100%, però potser la més aproximada en cada moment. Fins que és superada per una altra de millor que, a la vegada, es pot tornar a veure superada.

Molts cops al llarg de la història la Ciència s'ha vist frenada per aquells que n'han volgut fer el seu instrument de poder, aprofitant-lo alhora per imposar quina ha de ser la **veritat**.

En l'àmbit de la ciència ens podem remetre al cas de Galileo Galilei, sotmès a un judici de la Inquisició el 1616, que l'Església no anul·larà fins el 1992. Tot plegat per defensar les idees de Copèrnic, que deixen de considerar la Terra com el centre de l'Univers.

La transcendència del que avui està succeint a Catalunya i Espanya, malgrat la nostra finalitat centrada en la recerca, no ens pot deixar indiferents quan ara, en l'àmbit de la política ens trobem davant l'atzucac provocat per la negació del debat necessari i imprescindible per part de qui considera que és posseïdor d'una **veritat** absoluta i inqüestionable, que és superior al debat i als arguments, quan del que es tracta és de configurar una millor resposta a les necessitats i expectatives de la societat, tant en el seu conjunt, com de les minories.

No podem admetre que s'utilitzin les lleis com un marc definit externament a la pròpia societat, pervertint l'essència de la democràcia, prenent imposar límits al debat, a la contraposició d'arguments, en el lloc precisament destinat a això, com és el Parlament. I encara el menys admissible, com és la persecució judicial i l'empresonament per defensar unes idees, que es poden o no compartir, però absolutament legítimes per a ser argumentades i debatudes en un Parlament, evitant així precisament que aquest es vegi desbordat.

Per això avui aquest editorial s'il·lustra amb el llaç groc que reclama la llibertat dels empresonats, reivindicant alhora el respecte al marc democràtic que té com a finalitat, justament, gestionar les diferències i donar respostes a les expectatives de la societat en cada moment, des del respecte a la pluralitat.

Unes respostes que no es construeixen solament des del respecte a la llei, sinó per a les que cal lleialtat cap els altres, en un debat on el cinisme no pot ser el protagonista. Per evitar que aquest s'imposi ens cal una societat culta i crítica, capacitada per a contrastar arguments i analitzar actituds.

Des de la recerca, el nostre compromís amb la societat s'orienta en aquest sentit. Per això avui no podem quedar en silenci i refugiar-nos darrere d'una activitat científica, com si poguésser aliena als neguits de la societat de la qual formem part.